

Universitätsbibliothek Paderborn

**Malvm Svmmi Mali Sive De infinita grauitate peccati
mortalis Libri Qvinq[ve]**

Pelecyus, Johannes

Monachii, 1615

XXI. Homo, quâ improbus, miser est, quia merum nihil est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52025](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-52025)

Clemens Alexandrinus hominem improbum Poetici Centauri figmento similem facit, qui sursum hominis, deorsum equi referat formam. Monstrum tandem, cerebrum habere in calcaneo, os in ventre, &c. Id quod in peccatore quo quis est cernere. A monstrorum quoque alienus non est impius, cuius cibus est mendacium, potus furor omnipotentis, lutum leitus, lux nebræ, &c. quiq; plangit ut Draco, luget ut Struthio, incluetabili catenarum nexu ligatus.

CAPUT XXI.

Homo, quā improbus, miser est, quia merum nihil est.

Pecatum est nihil; dicitur enim in S. litteris vanitas & mendacium; vanitas autem & mendacium est nihil, ergo & peccatum est nihil. Indicat id

I D. Pau-

I Cor. 13.3. D. Paulus quoque cùm sic scribit: *si habuero fidem, ita ut monte transferam, charitatem autem non habuero, nihil sum; Iam peccatum excludit charitatem nihil ergo est.*

Tract. 1. in

Ioan. c. 1.

v. 3.

L. cit.

Lib. de di-

nom. c. 4.

p. 4.

D. Augustinus colligit idem ex illo S. Ioannis: *Omnia per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil; & rectè, quia ea quæ à Deo fiunt aliquid sunt, & quæ sine ipso fiunt, nihil sunt.* Eius etiam hæc est vox: *Nihil fiunt homino cùm peccant, peccatum igitur nihil est.* Accedit his calculis D. Dionysij, authoris antiquissimi & post sacros scriptores grauius. Peccatum, inquit, est priuatio defectio, infirmitas, inconuenientia que frustatio, destinatione, pulchritudine, ac sede, & causa priuatum, iudicatum, infæcundum, otiosum, imbecillum, mordinatum, dissimile, infirmum, tenebrosum, carensque substantia, & ipsum nulla modo, nequam, & nihil existens. D. Be-

nardus accinit, comparans enim *In Ser.*
peccatorem cum prodigo filio *quodam*,
sic ait: *prodigus hic filius profici-.*
tur in regionem verè longinquam,
quia ab eo, qui summè & singulari-
ter est, nihil longinquiero, quod nul-
lo modo est, nihilque remorum magis
ab eo, à quo, & per quem, & in quo
sunt omnia, quam peccatum, quod ni-
hil est inter omnia. Ex hoc item *Ser. 10. in-*

quod dicitur: *Deum time, & man- Cant.*

data eius obserua; hoc enim est omnis
homo, colligit, ergo si hoc est omnis ho-
mo, absque hoc nihil est omnis homo.

Concludat Diuus Anselmus hoc *Eccles. 12. 13.*

ipsum. Quoties, ait, à bono deuias, à *lib. Sol.*

Verbo te separas, quia ipsum est bo-

num, & ideo nihil efficeris, quia sine

Verbo es, sine quo factū est nihil. Si iā

peccatum est nihil, uti conclu-

sum est, peccator quoque erit

nihil, quia à peccato peccator

nuncupatur. Porrò peccatum

est nihil; sed pessimum, & pau-

I. 2. perri-

*Hom. 1.
de prouis-
denta.*

perrimum nihil, de quo S. Chrysostomus sic loquitur: *peccanti nihil est pauperius*: peccatum est nihil, sed malignantis & destruetis naturae; priuat enim restitutio legis debita, magna que ad eo perfectione, priuat diuinam gratiam & justitiam, priuat gloriam thesauris infinitis. Ex quo conficitur hominem quoque impium iisdem bonis omnibus priuari, miserumque adeo esse, miserabilem, nudum, pauperem & cœcum. Quod si ita est, ut ratione vera est, qua fronte & audacia in eum, qui ipsummet esse est, incurrit? & sciens ac volens diuinam maiestatem offendit. O amentiam! O crudelitatem! Mirum creaturas omnes in seditionem non conuerti, & in impium coniurare, infernum eum non absorbere. *Hæc de secundo libro.*

D